

Կոմիտաս

Մէր ու Ջեր

Արեւն այտէն
Ծիրան ցայտով,
Լուսիկ-լուսիկ ճըրագեց,
Կագաւ ոտէն
Վարդի հոտով,
յուսիկ յուսիկ կըրակեց:

Ծառի քովէն
Սարի հովով,
«Ջիս կը սիրե՞ս» շըշընջեց.
Հոգուս խորէն,
Սիրու ձորով,
Ջիս կը սիրե՞ս, մըրմընջեց.

Աչքի տակէն
Սըրտիս ակով
Ծաղիկ-ծաղիկ ծիծաղեց,
Գոգի մարգէն
Բարակ զարկով
Գաղիկ-գաղիկ շաղ մաղեց:

Աղբէր քուրէն
Սառն աղբուրով

Յատուկ Պոէմ

Տորոն-տորոն սէր փընջեց:
Հուր աչերէն
Լուռ պաչերով
Որոն-որոն ներշընչեց: